

Dodatečný zápis z 13. 1. 1958 u J. L. H.¹

1. Mezi marxisty jsou takoví, kteří sami cítí nutnost rozmluvy s nemarxisty. Taková rozmluva ovšem by nebyla pouhou diskusí – ač ani sama diskuse není čímsi docela neúčinným (viz diskuse jako politická forma!). Rozmluva má tu výhodu, že v ní nehraje bezprostřední úlohu politické, hospodářské a mocenské rozložení sil. Argument má svou váhu bez ohledu na to, kdo za ním stojí. A nelze říci, že marxisté nemohou uznat odchylnost, že se nemohou dát přesvědčit, hlavně ne v zásadách. Vždyť to nebudou jenom oni, ale v takové rozmluvě i my budeme spoluurčovat, co bude opravdu zásadou a co nikoliv. Záleží na naší široké znalosti a na pronikavosti našich analýz, abychom rozmluvu přivedli na pole dosud nepracované, bez předem vytyčených cest. A pak hluboké odpovědi i otázky mohou snadno přivést do žalostného stavu protivníky Sókratovy.

Uveden příklad: interview s prof. Riegrem; obnovení Filosofické jednoty.

---

¹ Tj. z diskusního setkání u Josefa Lukla Hromádky. – Pozn. red.